

ОБРЕНОВАЧКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА
ПИТАЊА ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

Излази сваког 1. и 15. у месецу

ГОДИНА БРОЈ 67
XIV (219) 28. НОВЕМБАР ЦЕНА
1991. ГОДИНЕ 20 ДИНАРА

НАШИ ИЗВЕШТАЧИ НА СЛАВОНСКОМ РАТИШТУ

ВАТРЕНО КРШТЕЊЕ НА ПРВОЈ ЛИНИЈИ ФРОНТА

Обреновачки резервисти после ватреног крштења спремни да своје задатке изврше до краја. Вуковар – град кога више нема. "Ни имена му не знам"

Одлазак на ратиште постало је за новинаре, изгледа, нека чудна врста обреда: опремљени касетофонима, бележницама и сличном скламеријом, одлазе на фронт вољни да посведоче истину о сувовој стварности са којом се људи у овој земљи суочавају у последње време. И тај импулс сведочења издржава сва друга искушења – страха и радозналости, кукачилука и храбrosti...

Са малом екипом обреновачких званичника упутио се на фронт, у среду, 20. новембра, репортер "Обреновачких новина". Циљ није био само Српски Милетић, где су стационирани овдашњи резервисти, већ и онај простор иза Дунава, првенствено село Маркушићи и тек ослобођени Вуковар. У Маркушићи је требало, такође, обићи групу обреновачких резервиста – момке који су у то српско, славонско село стигли тек неколико дана пре тога.

Пут према Маркушићи, чим се пређе мост на Дунаву, код Богојева, равничарски мирно вијуга кроз кукурузија и села. Наши пратиоци упозоравају да се из кукуруза могу појавити поједици или чак групице разбијених муповских и зенговских формација из Вуковара, па, утолико путеви према Маркушићи нису баш потпуно безбедни. Мајор Јанковић, који седи поред нашег шофера Буџе, помно прати испред себе, и брижљиво загледан у карту, утврђује правац нашег путовања. Успут даје и коментаре: хрватско село Антин, иначе напуштено, родно је место градоначелника Осијека Златка Крамарића; пролазимо кроз разорене Ђелије, сечемо Боботу и Вејру, а у напуштеном мађарском селу Короћу сусрећемо се већ са првим обреновачким пешадицима. Маркушића је ту одмах, надхват руке.

Сусрет са обреновачким познаницима у Маркушићи, наравно срдачан је и дриљив. За Радио Обреновац узимамо изјаве од војника, а наш коле-

га Срђан Манић, сада војник у Маркушићи, помаже нам у датој прилици. Тек да не заборави занат којим је почeo да се бави, "приводи" нам војнике који су вољни да говоре. Горан, Пиље, Роја – наスマјани су и склони шали. Каку, било је густо кад су стизали, јер су истог часа доживели ватreno крштење: упали су у ватру у Маркушићи, и ту ноћ провели у жестокој пушњави. Причају да су имали среће: добро су прошли како је могло да буде. Сада је, тврде, релативно мирно. Још да падне Ернестиново (а Ернестиново је, управо, падало тог дана), потом и Ласловово (пало неки дан касније), и онда је све чисто до Осијека.

Вољни да чујемо и другу, старешинску страну, обраћамо се капетану Ђорђу Младеновићу. Капетан је шкrt на речима, али савршено миран: чим заврши рат доћи ће, лично, у Радио Обреновац, и тада ће бити спреман да прича до миле воље. Сада, пак, тек оно најнужније: до-

бро смо, живи и здрави, поздрављамо све код куће.

Након Маркушиће, опет кроз кукурузија и села, пут Вуковара и Борова насеља. Асфалт на путу је клизав од блата, а на местима су тенкови нанели поприличне слојеве раскаљане славонске земље. У даљини се чују детонације, повремено и пушчана паљба: пратиоци нас упозоравају да се још понедеље пуша у Вуковару. На већ чуvenој Трпинjsкој цести видимо и последице жестоких окршаја.

Вуковару и Борову прилагамо са југозападне стране. Најпре сусрет са обреновачким резервистима који чисте мине по вуковарским и боровским улицама – управо се враћају "с послом", у Милетић. Кратки, другарски разговори крај камиона, поздрави и поруке, најављена виђења у повратку. После ћемо срећивати утиске о онome што смо видели по околним улицама и кућама.

(наставак, стр. 6-7)

ЧЕКАЈУЋИ
ПЛАВЕ
ШЛЕМОВЕ

У часу кад су лорд и изасланик (Карингтон и Венс) покупили Туђмана, Кадијевића и Милошевића да би их отпремили на разговоре у Женеву, било је јасно да се од новог, 14. примирја очекује нешто више. Додуше, пучњава је одмах настављена по ратиштима, али тешко да је ко и очекивао да ће све замукинути одмах по стављању нових потписа. Ствар је, заправо, била у нечем другом: призори из Вуковара били су довољно свежи да Туђмана натерају на миротворни корак...

И реакција је уследила одмах по повратку. Врховник хапси Парагу, и хрватска ратно-пропагандна машинерија оптужују искључиво "хосовце" за злочине над Србима у Хрватској. Са друге стране, међу опозицијом у Србији, чују се гласови да нова освајања хрватских градова вала одбацити пред евентуалном европском оптужбом да су Срби и Србија агресори који заузимају туђе територије. У Дубровнику, пак, јача покрет за аутономију славног града, и то подручје некадашње Републике види се као демилитаризована зона између будућих суседа. У међувремену, ЈНА је уздржана пред провокацијама.

Ново примирје, дакле, има велике шансе да буде успешно, будући да успостављена равнотежа, у очекивању "плавих шлемова", добром делом одговара већини у сукобу. Но, са друге стране, упозорења која се чују око непредвиђеног поништања паравојних формација упућују на закључак да би извесне провокације, ипак, могле бити искоришћене за ново разбуктавање сукоба. При томе, сукобљене стране нису у сличној позицији: хапшењем Параге Туђман се изложи опасностима да милиtantни "хосовци" крену у авантuru, а тиме испровоцирају или грађански рат унутар хрватских формација или нови сукоб са ЈНА; савезни војни врх, пак, има власт над појединичним добровољачким саставима са српске стране, па чак и међу онима који су опозиционо настројени према текућој српској политици.

Ново светло на југословенску ратну драму сигурно ће, колико канредних дана, бацити објава планова које у свом пртљагу носе Венс и Карингтон. У ствари, у овом часу јавност не зна шта су изасланик и лорд предпочли Кадијевићу, Туђману и Милошевићу, и на какве су све услове пристали балканска тројица. Оно што је за сада извесно, то је наговештја одлуке да би "плави шлемови" били лоцирани на тачкама ратних сукоба, што имплицира став да је Туђман, практично, пристао из њихово стационирање унутар административних граница Хрватске. Да ли је, заузврат, добио обећање о признану хрватске независности? И да ли је, при томе, могао да рачуна на што скорији датум за тај чин, будући да му је сада, када му измиче политички рејтинг и у Хрватској и у Европи, буквално сваки дан драгоцен. Његов министар спољних послова Шепаревић, приликом посете Бону, није крио такву врсту жеље – да Хрватска буде призната као независна са Божићем, 25. децембра, што ће рећи тачно годину дана након што је, усвајањем прошлогодишњег, тзв. Божићног устава, декларативно прогласила сопствену сувереност.

Све то, коначно, упућује на закључак да се финале југословенске ратне кризе нагло убрзava. Да ли ће то бити и крај овдашњих ратних траума, или ће неки непредвидиви детаљ поново усталасати бојишта у Хрватској, то данас не би могли одговорити ни много упућенији. Но, обичан свет који подноси терет рата има права бар да се нада, јер му чешња ка миру омогућује бар извесну врсту предаха пред договором о будућности људи и народа на овим балканским просторима.

ДРАГАН БЕЛИЋ

ТРИБИНА СРПСКОГ ПОКРЕТА ОБНОВЕ И ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ

Оснивачка скупштина удружења Срба из БиХ

У петак, 22. новембра у просторијама Дома културе и спорта одржана је оснивачка скупштина Удружења Срба из Босне и Херцеговине. Усвојен је Статут Удружења и изabrани органи. Председник Удружења је Горан Ђерић, за потпредседника је изабран Славко Ђебић, са основном оријентацијом да Удружење воде млади људи. Такође је изабрано 19 чланова Извршног одбора у који су ушли представници месних по-дружница, и пет чланова Надзорног одбора.

Оснивачкој скупштини су присуствовали гости, председници СДС-а из Вишеграда, Рогатице, Братунца, а телеграми подршке су стigli из Фоче, Чайниче, Рудог и Сарајева.

ОБРЕНОВАЦ

Помоћ породицама мобилисаних

Општински одбор СПС је покренуо хуманитарну акцију "Млади социјалисти – добровољни даваоци крви", уз жељу да се у њу укључе сви грађани. Заинтересованци се могу пријавити ОО. СПС или Месним одборима у свом месту, где се већ праве спликови. Представници ове странке су покренули акцију пружања помоћи породицама чији су чланови

на фронту предложили, да се за чланове породица који су мобилисани, у пружању помоћи у обављању актуелних пољопривредних радова. Том приликом је покренута иницијатива, да се свим резервистима по повратку кући, одобрите седмодневно одсуство у предузећу у коме су запосленi.

"Пре и после Хага"

Након дужег одлагања 7. новембра са почетком у 20 и 30 одржана је трибина под називом "Пре и после Хага". Пред пуном великом салом Дома културе говорили су чланице опозиционих партија – подпредседник Српског покрета обнове др Јован Марјановић,

члан главног одбора Радомир Урошевић, потпредседник Демократске странке др Војислав Коштуница, председник градског одбора ове странке др Валдан Баћић и посланик Мирко Петровић (ДС). Лидери Демократске странке и Српског покрета обнове су говорили пре свега о актуелним догађајима везаним за Хаг, – о суштини и пропустима Хашких докумената, недостатима спољне политике Србије, инерктности српске владе, о последицама могућих санкција против Србије и покушајима дају одговор на ве-лико питање Куда даље?

Након појединачног излагanja гостија трибине, коју је водио професор Томислав Јеремић, постављана су многобројна, па и провокативна питања.

ОСНИВАЧСКА СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

ИЗДАВАЧ: Дом културе и спорта "Обреновац", директор Бранко Милошевић

РЕДАКЦИЈА: Петар Јанчић (главни и одговорни уредник), Драгољуб Белић (заменик главног и одговорног уредника), Новак Пајличевић (уредник), Кањуши Николић и Мирјана Митровић (новинари), Весић Небојша (фотограф-тертер).

Адреса и телефон редакције: Дом културе и спорта "Обреновац", Београдског батаљона бб. Обреновац, телефон: 871-361.

Штампа: НИГПИ "АБЦ-Глас", Влајковац 8, Београд, телефон: 340-551

ОБИЈЕНЕ ПРОСТОРИЈЕ СПС И СИНДИКАТА

ПОЧИНИЛАЦ – ПОЛИТИКА?

Прошле недеље, у ноћи између среде и четвртка, непозната лица су пронесла у просторије Општинске организације самосталних синдиката и Општинског одбора СПС. Како је по завршеном увиђају констатовано да се ради о незнатној материјалној штети (украдени су печати и око 1.500

динара из просторија Синдиката) закључено је да се ради о нападу политичке природе. На то наводи и подatak да су пронеслици, осим рушума који су направили, цепали слике Председника Републике и уништили писма која је посланик Јубиша Аксентијевић требао да уручи резервистима приликом недавне посете.

По мишљењу професора Кузмановића, многи учесници рата ће

"НЕ ИЗМИШЉАЈМО НОВУ СРБИЈУ ЊЕНА ДРЖАВНОСТ ЈЕ ВЕОМА СТАРА"

Модерна Србија: "самостална, федерална држава, парламентарна монархија"

У препуној сали у просторијама опозиционих странака, одржана је трибина у уторак 19. новембра, под називом: Србија, Југославија и њена спољна политика". Гост трибине је био историчар Милан Протић. Гост је изразио велико незадовољство српском диплома-

режимом, како су могли да 50 година чаме. По њему – Србима је сломљена кичма, успавани су, уплашили су се. Потом, Срби морају да престану сањати о Великој Србији јер је она погубна била за нас саме, много је жртава пала. Модерну Србију види, ако само-

виру Југославије, јер је то потписивање смртне пресуде.

"Српска власт нас тера у ову крњу Југославију, са пет милиона Мусимана кад се повежу са Шиптарима на Косову преко Санџака, са петстотину ненаклоњених Мађара, па нам остају ови ВМРОВЦИ, што су нам некад краља убили. Поново ћемо доћи у ситуацију да несрећи и комунисти притискају Србе." Шта мислите какав ће го бити парламент кад сад у Сарајеву прекидају седнице да иду да се

тијом јер неспретно "води спољну политику, не показује доволно чврстине. Грешка је што су преговарали са репом рибе односно др Франом Туђманом, а не са главом рибе-Боном". Покушао је и да одговор зашто Срби трпе

сталну суверену, државу, на основама парламентаризма, монархије, јаких трговаца бизнисмена, еманципованог тржишног сељака, све оно што чини и што је изградило државу српску у XIX веку. Никако, гледати судбину у ок-

лањају" – каже између осталог Милан Протић.

Ово мишљење је изазвало највише одобравања. Присустви су после краћег излагана постављали многобројна питања.

"РАТ ЈЕ ПОКЕР СА ШАХОМ"

• Гост трибине, професор Бора Кузмановић оптужен да "симпатише социјалистима"

У уторак 26. новембра одржана је још једна трибина под називом "Социјална психологија и рат", у организацији општинских одбора СПО и ДС. Иначе ово је била друга по реду трибина из циклуса: трибина уторком у 17 часова". Гост трибине је био Боро Кузма-

новић, редовни професор на Филозофском факултету у Београду.

"До скора нисмо ни слутили право значење речи: Нек је само здравља, нека буде мир" – мислили смо да нас та изрека оправдава као ленстvuјемо, но данас каже професор Кузмановић, сазнали смо право значење изреке". Не морају се анализирати неки други ратоватимо један који је у току.

Прљав рат, без поштовања било каквих међународних конвенција, нема границе између позадине и фронта. Некада су наши преци говорили о човјекту – однос према противнику је био етички. Нажалост, у рату учесници испољавају своје негативне склоности. Појављује се и некрофија (жеља да се животно претвори у неживотно). Ових дана се најчешће могу видети фотографије измасакрираних људи, а тајак злочин се могли обавити само психопате.

По мишљењу професора Кузмановића, многи учесници рата ће

прво време после рата рат ће бити сладак или мир горак, јер се неће моћи да живи само од тог што је сада мир. Јавиће се код њих страх, мада он и сада постоји, да не изгубити личност, да више неће бити исти. Такође, појављује се и питање осећаја кривице – савест ће умиравати тако-што су морали да изврши наређење. У овом су рату и многи криминалици који ће постати хероји, и тражити бенифиције.

Затим су присустви постављали питања: Ко је крив за овај рат, Да ли би било другачије да је 9. децембра победила опозиција, Да ли би нас краљ Александар II избацио из ове кризе, па и до тога откуд право Милошевићу да нас гура у рат. Али, присустви нису биле задовољни са одговорима професора Кузмановића, тако да су се најчешће обратили организаторима на крају трибине са речима да не зову оне који више симпатишу социјалистима. Нису вредела објашњења да је професор као сваки научник мерио пре свега чињенице.

М. Ж. Манић

ОБРЕНОВАЧКА ПРИВРЕДА И НАЈАВЉЕНА ЕКОНОМСКА БЛОКАДА

ОН

ЕВРОПА СУЗАМА НЕ ВЕРУЈЕ?

Најављивање мера Европске заједнице према Југославији дигло је узбуну и међу обрено-вачким привредницима. Почело је убрзано прерачунавање колико би кога примена санкција коштала.

За ионако тежак положај целокупне текстилне индустрије, увођење економских санкција би значило потпуну пропаст.

"Ако се ограничи увоз репроматеријала, предива, боја и хемикалија, то ће за нас бити права катастрофа. Нарочито у погледу набавке боја и хемикалија, јер у Југославији нема ниједног њиховог производача", рекао је Мирјан Козиновић, генерални директор "Зеленгоре". У великој мери био је угрожен и извоз, а Зеленгора у последње време углавном ради за страно тржиште. "Оваквим ограничењем изгубили бисмо 50 одсто целокупног извоза, а остало би нам само тржиште у делу Совјетског Савеза. Сваки посао, како каже Козиновић, био је у том условима унапред чист губитак, уколико Република Србија не обезбеди ванредне дотације. Положај Зеленгоре тежак је већ неколико месеци. Иако санкције још нису ступиле на снагу, погон у Обреновцу, у ком је иначе стално запослено 320 радника, приморан је да због недостатка репроматеријала, а јер су све постојеће залихе већ искоришћене, ради са смањеним капацитетом. Неколико група

радника протеклих недеља враћено је с посла на принудни одмор.

Иако би увођење санкција против Србије погодило обрено-вачку привреду, готово у целини, последице ипак не би биле тако погубне као код "текстила". Ступањем на снагу ових мера "Нашој Школи", фабрици за производњу школског нашеља, био је у потпуности онемогућен увоз репроматеријала. До сада је ово предузеће све плоче, (такозвани бели материјал) добијало из Словеније а бели папир из Немачке. Задња испорука била је пре два месеца јер су, како каже Љубиша Рмушић, правник – односи са западним републикама обустављени и пре најновијих одлука. Сналазећи се у најновијој ситуацији, већ су направљени неки уговори за обезбеђење храста и боје из Ивањице и из других делова Србије. Ембарго на увоз нафте нашу школу погодио би утолико што би због несташице дизела био отежан транспорт готових производа, док целокупна производња пак, зависи само од електричне енергије". У извесном смислу, како каже Рмушић, нова ситуација нам и по-

годује. Са тржишта Србије елиминисане су Словенија и Јадран из Загреба а мању конкуренцију, због јефтине радне снаге представља нам сада само КП дом из Пожаревца". Док ће овим мерама Бора Марковић изгубити читаву трећину извоза Посавина се, након захлађења односно са нашим "западом" већ преоријентисала на набавку са нашег тржишта. Ова трговинска фирма која и није била директни увозник, већ је то обављала преко Атекса, Србијатекса и Центротекстила, у

условима примењених санкција имаће највеће проблеме код набавке технике, текстила и донекле козметике. За прехранбене артикле неће бити никаквих тешкоћа због јаке понуде у нашој републици. Посавина би и по питању извоза била оштећена. Њени највећи купци били су Италија, Грчка и Мађарска.

Ако се страни партнери ипак буду водили само сопственим пословним интересима и профитом, раскид уговора и трговинских веза са нама био би знатно ублажен. У противном, увођење строгих санкција за стране фирме би значио велики губитак, а за нас нужност аутархијализације сваког од тржишта.

Виолета Ђокић

"ПРВА ИСКРА"

ПРЕКО КИРИШИЈА ДО СТАБИЛИЗАЦИЈЕ

Јуна ове године потписан је билајтерални уговор између московске спољно трговинске куће Тахмашимпорт и београдског Инекс Интереспорта о реализацији пројекта Кириши. Реч је о продаји три капацитета из области хемијске индустрије, фабрике Н парофина, ЛАБ-а и ЛАБС-а по систему "кључ у руке".

Пројекат се, кажу ради у оквиру постојеће рафинерије у Киришију која је два пута већа од свих југословенских заједно.

Склопљени посао вредан је 147 милиона динара, (плаћање у готовом и то доларима,) а у његовој реализацији поред Инекса учествују и Енергопројект и Прва искра.

Производа 38 месеци, плус 12 месеци гаранције? Може се ценити и овако и снако тек очито је да за Искру овај пројекат има вишеструког значење.

– Ово је момент стабилизационог карактера... Пројекат Кириши значи девизну стабилизацију Предузећа. Неколико стотина људи радиће у СССР-у на наредних 4-5 година што ће зауставити талас отпуштања радника. Кириши представља замах за нове пројекте, отвара врата за излазак на светска тржишта, оценује генерални директор Искре пројекат Киришија на свечаности која је организована поводом потписивања већ поменутог уговора.

Нису времена за славља и дугачке

На међународној лилитацији у ошtroј конкурenciji светски познатих и признатих фирмИ Искре је добила посао и у основном уговору назначена је као цоминован извођач, но мало је фалило да одустане од пројекта. У међусобној подели посла југословенских фирмИ Искре је припао највећи и најзначајнији део (опрема, технологија, стручњаци), или у подели колача (добити) кајмак су изгледа хтели да скину други. Можда би се то заиста и доделило (Искра је у време склапања уговора била на коленима) да на чело колективе нису дошли " неки други људи ". Ново руководство није желело поданички однос, тужење у страну и прављење рачуна без крчмаре.

Рајко Уччанин, генерални директор Искре је "дигао узбуну". Месецима су трајали преговори (другарска убеђивања) док није пронађено коначно решење. Да ли је имао "кесу у рукаву" или нешто друго тек 11. новембра у Баричу је потписан тројни уговор о подели посла али и прихода од 147 милиона долара искри припада чак 97. Мало или много за посао чији је рок завршетка изградње и добијања првих количина

говоре па су у својим изјавама, истим поводом, били кратки и први човек Инекса Славко Шаренац који је изјавио да ће на градилишту у Киришију дневно радити по 600 људи (у овај посао укључено је много производа из целе Србије) и Дејан Ковачевић директор Енергопројекта који је у име свог колективе рекао да су они већ спремни да почну изградњу инфраструктуре.

Потписивање уговора био је повод да Искру посете не само Општински функционери, него и председник републичке владе, Драгутин Зеленовић, потпредседник Јован Зебић, градоначелник Милорад Унковић, министар Душан Матковић и Павле Тодоровић. Зеленовић је акценат ставио на чињеницу да смо дошли у позицију да продајемо памет и знање, што је добро, те да Влада Србије нема намеру да настави са социјалним давањима у циљу побољшања или одржавања животног стандарда, него да ће бити стандард финансирања подржавањем развојних програма.

Ових дана у Искри се увекајају пројекти постројења у Киришију, али у Искри то није једини посао. Склапају се и други уговори.

Мирјана Митровић

ИЗ РЕПОРТЕРСКЕ БЕЛЕЖНИЦЕ

Артисти и модели

Док ово пишем неизвесност да ли ћемо о истом трошку прославити рођендан и одлазак на историјско гробље друге Југославије – и даље траје. Нека одлука негде је већ донета а њу ће само аминовати они који буду седели у Савезному парламенту. Без обзира какав исход био, једни су је већ ожалили, други кивни што је Ђекна ствар одувожачила док је тренима све било јасно: Југославију су створили мангупи од којих смо тек недавно очистили наше редове, а ни други не заостају у истом послу. Требало је да прође готово педесет година па да је сви који су је ствари и, без обзира како, прогласе тамницом која их је успут опљачкала, сјадија, изрезилија и бацила у рале суседном народу, а богами и народностима. Они који јој се још увек радују или надају да ће преживети осталима не изгледају нормално, а сумњиви одавно. Њене границе су биле "паушалне", мерена олока, одрезане из кабинета потезом оловке и лењира, хоће речи декретом. Па сад кад смо се сабрали и освестили схватили смо да су те границе једино заобишли брачне кревете што сада исправљамо без обзира шта о свему мислили супружници, деца посебно.

На данашњи дан Југославија из Јајца имала би или ће имати ровно 48 година баш колико су имали и њени најодличнији представници радног стажа у отаџбинској служби. Сем да их у том није спречила природна смрт, политичка клаукалица или несналажење у "историјским прекретницама". Они који нису могли даље, да љ' из чисте досаде од власти или из жеље да из другог плана посматрају "револуцију која тече" продужили су да трају кроз своје питомце и приљежнике који су за тај посао стасали баш '68. године схватајући да је од левачарења пробитачније пружити руку старим, прекаљеним револуционарима из 41. Онима који су наставили да сањају о '68. биће речи, је љ' у следећем наставку.

Када је један од данашњих посилата народне воље и још народније власти, без страха за своју русу главу, рекао чуvenо: "Вријеме је да одете!" био је то знак да је музеј у Јајцу пред затварањем. Све што су урадили или рекли пре или после њега о "повијесним тежњама, стројницама по раменима и по цевовима" или о вечној дилеми младог Хамлета – била је предигра за једну велику историјску представу за певањем и пучањем у којој ће Југославија добити тек епизодну улогу уз претњу да може завршити међу анонимним статистима.

Није сувишно подсетити да су они који су на "својим плећима", обашка идеали, изнели данас мрску Југославију били тек стасали млади баш као и већина данашњих из првих политичких редова. Међутим шта ако и ови пожеле да остану толико дуго као њихови претходници, да ли ће од тога трећој Југославији или ономе шта од ње остане ма где била – бити боље и лакше или мож' бит' исто? Шта ако се покаже да су они први у лову за заслуге били умеренији и скромнији? Ко ће ким играти тенис у неком новом филму "Само једном се љуби"?

Да ли смо, опет, на путу да будемо срећни како смо веровали да смо некад били. Да сви будемо у својим резерватима или да ли ће и онима који не припадају браћи по "тлу и крви" доволно за срећу бити прије чланови Устава и смирујуће речи мудрих и стајложених? Кад све ово прође, биће доволно ако се само један од оних који су учествовали запита: да ли је то било рушење или рађање – па да баци сенку на сва будућа славља.

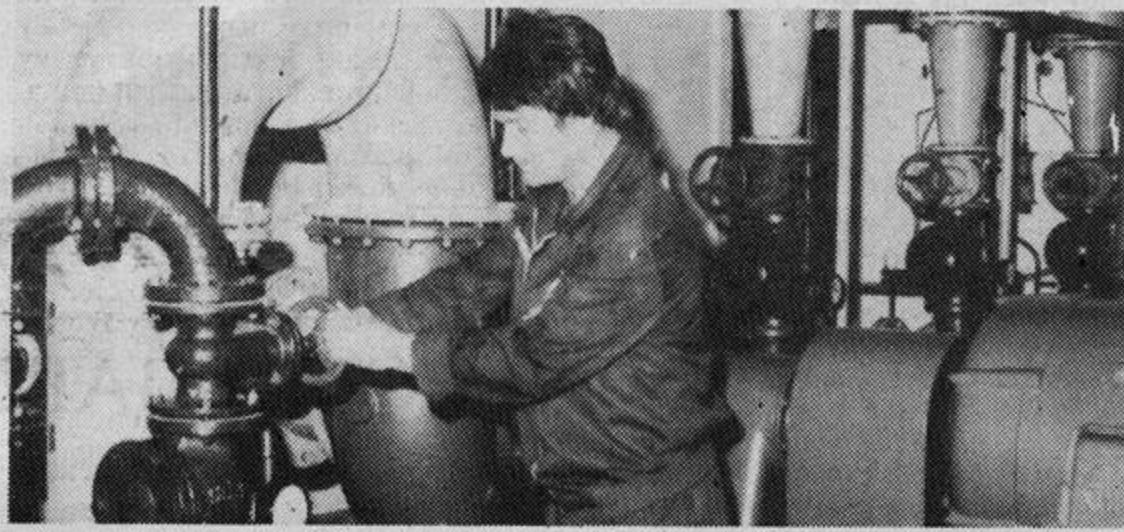
забележио Петар Лалић

ПРВА ИСКРА

ПРАВИЛНИК ПРОТИВ "ЛОШИХ НАВИКА"

- Да ли је оправдано реаговање радника против којих је поведен дисциплински поступак, а они из синдиката траже да их узме у заштиту?
- Правилник о радним односима који не толерише нерад и недисциплину унео немир међу раднике Прве искре.

Крајем месеца 27 радника "Прве искре" примену новог правилника о радним односима доживело је као "цепање длаке на двоје" или као нечију самовољу. Против њих је поведен дисциплински поступак а на три откуца решења стајало је - отказ. Радници су узномирили па и уплашени и питају се може ли се "стари" прекрај вагати према новом правилнику.

Зато је у понедељак, 25. новембра одржан радни договор којем су поред представника Прве искре, Општинског синдиката и Илије Винентијевића, руководиоца Одбора ВССС Београда за заштиту права радника. Представници синдиката Прве искре су тражили помоћ јер су се нашли затечени, како помоћи оним колегама који су добили отказ. Илија Веселиновић је уместо објашњења шта предузети у оваквим случајевима, прочитao неколико одредби из Закона о радним односима, скренуо пажњу на то да синдикат мора бити обавештен о покретању прекрајног поступка. Синдикат има право да да своје мишљење комисији, које се у пракси најчешће неће уважити.

Понуђена је и бесплатна правна помоћ, ако неки слушајеви буду дошли до суда. Остало је недоречено шта треба урадити у периоду док траје судски поступак. То питање Милета Сабљаковића, представника синдиката Прве искре, остало је без одговора.

По речима Милана Нешковића, помоћника генералног директора за правне, кадровске и опште послове, у Првој искри давно није покренут ни један дисциплински поступак, јер последње две године комисија није ни постојала. Радници су могли да дођу кад хоће и не би били кажњени. Зато су се сад нашли затечени. Привремени управни одбор је дао своје планове, а они се не могу

остварити без рада и дисциплине, тако да је они и стимулишу 10 одсто радника ако у току месеца не закасни на посао. Закључно са 25. новембром, покренуто је 19 дисциплинских поступака, од тога је 9 предато дисциплинској комисији на решавање, а остало је упућено директору. Од 9 поступака 7 је решено тако да су три радника добила отказ, 4 радника је упућено директору (од тога двојици млађе поступак јер су мобилисани) а друга двојица кажњени са новчаном казном.

Дисциплинска комисија је дужна да узме у обзир све околности, ради према правилнику, тако да примедбе у стилу "кадија те тужи, кадија ти суди" не стоје. Комисија је рекла своје. Нерад и недисциплини се више неће гледати кроз прсте-рекаје између осталог и Милан Нешковић, помоћник директора Прве искре, уз напомену да у поступку изрицања дисциплинских мера нема разлике да ли су на снази привремене мере или нормално функционисање предузета.

ЗА СТАНОВЕ СОЛИДАРНОСТИ СВЕ МАЊЕ ПАРА

Иако и даље по закону постоји обавеза свих радних организација да издвајају средства за станове солидарности све до 95-те године, прилив средстава у фонд је знатно мањи него раније. Ни предузећа нису оно што су некад била, па се то између осталог одражава и на издвајање за станове. Термоелектрана, некада водећи финансијер њихове куповине престала је да улаже у овај фонд од кад је постала део Здружене електропривреде. Тако је ТЕНТ тек недавно измирио своја дуговања за прошлу годину. Због свега овога нови станови солидарности још нису купљени али се планира њихова куповина у новом насељу Сава.

55 станове у згради Д на локацији Стари млин, биће усвојени за месец два. Требало је да буду усвојени за 29-ти новембар али се касни са

завршетком радова. Коначни обрачуни цена ових станова је потписан ове недеље са извођачем радова ГП Комгралом, а следеће ће се слати уговори радним организацијама са распоредом ануитета како би се извршила коначна расподела. Иначе су услови врло повољни јер се ради о шестомесечним ануитетима, отплата је на 20 година уз камату од само 4% одсто. По структури станови су - од једнособног до трособног. Додељени су за 32 фирме које су учествовале на конкурсу спроведеном још 90. године. Највише станове на овој локацији добили су "Бора Марковић", "Драган Марковић", Стамбено-комунално као и "Наша школа" јер је услов био низак лични доходак радника. Због тога ТЕНТ овом приликом није добио ниједан стан због казнених бодова већ их је купио сопственим средствима.

РАДИО ОБРЕНОВАЦ МЕЂУ СЛУШАОЦIMA

СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ РАДИО ОБРЕНОВАЦА: министар информација у влади Републике Србије Ратомир Вицо, градоначелник Београда Милорад Униковић и директор Дома културе у Обреновцу Бранко Мишевић

"ВИ ТО МОЖЕТЕ И - БОЉЕ"

СЛАВИЦА БАБИЋ - приватник:

"Слушам Радио "Обреновац", посебно поподневни програм. Мислим да није лоше, али имам неке примедбе. Новинари треба више да се крећу по терену, да на лицу места виде ствари такве какве јесу и да прате развој ситуације. Требало би да буде више поштовања према саговорницима, да им се омогући право на демант. Поготову онда када се од свега што саговорник каже парцијално изнесе само део који иде у прилог већ замишљеној концепцији програма, па макар то било супротно од оног што се хтело рећи."

ЉИЉАНА ЂУРИЋ - термоенергетски техничар:

"Редовно слуша програм Радио "Обреновац". Свија ми се музика. Не свијају ми се гласови појединачних водитеља, делују непрофесионално, некако школски. Концепција програма је релативно добра с обзиром да је ово тек почетак."

ДРАГАН СТАКИЋ - радник ТЕНТ-а:

"Свија ми се све што чујем на таласима Радио "Обреновац", а посебно могућност да чујемо шта се стварно дешава на ратишту, да поздравимо наше који су тамо и да њих чујемо."

МИЋА БАБИЋ - радни ТЕНТ-а:

"Већ сам постао верни слушалац Радио "Обреновац". Све похвале за одлазак новинара на ратиште у Маркушицу, и извештаје са ратишта. Ценим и емисију о старом Обреновцу, мада тим емисијама недостају многе ствари на пример - у емисији о Забрежју, не спомиње се Аца Симовић нити чуvene кафане Бајића. Сматрам да кроз мале огласе фаворизују све делатности којима се бави Дом културе. Не знам да ли се те реклами плаћају, али Радио "Обреновац" је изграђен парама свих нас, а не само Дома културе. Требале би чешће да се организују трибине на тему непоштовања закона и наслеђених привилегија."

МИЛОЈЕ ЛУКИЋ - машински техничар:

"Слушам Радио "Обреновац", и мислим да би требало да буде више добре забавне музике, као и контакт емисија за младе и о младима. Све остало је у реду."

ЗОРИЦА ВАСИЋ - економски техничар:

"Свија ми се све што чујем на таласима Радио "Обреновац", а посебно могућност да чујемо шта се стварно дешава на ратишту, да поздравимо наше који су тамо и да њих чујемо."

ДУШАНКА СТОЛШИН-ДИКА-НОВИЋ - правник:

"Посебно ми се свија "Јутарњи сервис", мада је и остало добро. Једино би можда требало увести цеодневни програм."

ДРАГАН ТРИЛИЋ - возач:

"Радио "Обреновац" слушамо сви у породици и свако налази нешто за себе. Мени се свијају Трибине, емисија "Народно посланство", извештаји са фронта, а за вести из земље не морам да окрећем другу станицу, све ми је ту. Деца редовно прате ону дејчују емисију недељом. Немам баш никакве замерке."

Г. ОБРАДОВИЋ

НА ПОЉИМА ПОСАВИНЕ

”Маратонска“ берба

Берба и у децембру. Приноси до 80 мц по хектару, откуп незнатан а кукуруз се ”квари“

Мада се новембар већ примиче крају, послови на убирању јесеног рода усева још увек нису завршени.

Због закашњења вегетације берба кукуруза је почела касније него пре-

мало кукуруза. Кооперација "Конаице" је откупила око 24 вагона жутог зrna, а "Стублине" 15 вагона. Овогодишњи рок се задржава, и користи се као сточна храна,

тходних година, али и током ње, киште су често прекидале радове на њивама. Највећа невоља је у томе што због отежаног убирања усева, сеја касни као ретко када. Зато ратари користе сваки "иоле" повољнији дан, како би бербу жутог зrna што пре окончали.

У друштвеном сектору, уколико временске прилике дозволе, посао ће бити завршён за два до три дана. Од 1.200 ха, засејаних меркантилним кукурузом, до сада је обрано око 95 одсто површине под овим усевом. Приноси су рекордни, и на појединачним парцелама су се кретали и до 12 тona зrna по хектару. Када је реч о берби на приватном сектору, од 7.000 ха, колико је у обреновачком атару засејано овом културом на имањима сељака, обрано је 90 одсто површине. Нешто тежа ситуација је у Скели, где је обрано тек 50 одсто. Просечни приноси остварени на имањима индивидуалних производија су нижи од приноса који су остварени у Комбинату, и крећу се од 7 до 8 тona зrna по хектару. Без обзира што је ова година изузетно родна, од сељака је откупљено веома

међутим, последњих дана ратари се жале на све чешћу појаву трулежи клипа, која је последица обиља падавина током вегетације. Складиштењем таквог кукуруза, створени су услови за активирање плесни, те се може десити да се такав кукуруз, као народ каже, упали. Зато су сељаци принуђени да празне чардаке, као би омогућили вентилацију. Од вишкова таквог кукуруза треба спремити сточну храну, млевењем у млину чекићару. У повољнијој ситуацији је друштвени сектор, чији кукуруз пре складиштења одлази на сушење, у сушару у Ратарима.

По берби на њивама остаје кукурузна стабљика или шаша, која је најмасовнији споредни производ у пољопривреди. Сушене, повезане у снопове или пресоване у бале, користи се као сточна храна. Приликом механизованог формирања бала садржај влаге у кукурузовини је велик, те би требало проверити и њих, јер постоји могућност да се уквари. Зато камаре са балама треба поставити попречно на правац струјања ветра, а могу се и покрити, ради спречавања продирања кишне између бала.

СЕТВА

НАСТАВИТИ – КАЖУ СТРУЧЊАЦИ

Киша је и прошле недеље прекидала сетву пшенице, која већ касни. Због необраног кукуруза који је обично пред-усев пшеници, недостатка деривата, ниске откупне цене и скупог репроматеријала, сељаци ће ове године смањити површине под хлебним житом. До сада је на приватном сектору засејано око 1.000 ха од планираних 4.000, а на друштвеном 750 од 800 предвиђених планом сетве. Уколико време дозволи, друштвени сектор ће посејати све планиране површине, док се за сељаке страхује да ће многе парцеле оставити незасејане. С обзиром на велико закашњење, по мишљењу стручњака, сетву треба наставити, без обзира што су оптимални рокови већ одавно истекли. Томе у прилог говори и податак да ни раније засејана пшеница није много одмакла у развоју. На парцелама засејаним у почетку октобра бильке су тек ушли у фазу бокорења, а на осталим површинама имају један до два листа. Влаге имају довољно, температуре су у границама које одговарају пшеници, па је сада најважнији проблем да се засеју планиране површине. Током зиме, као што је то и уobičajeno, биће сигурно топлих периода у којима ће пшеница надокнадити пропуштену.

РАЗМЕРАВАЊЕ ВРАЋЕНИХ ПАРЦЕЛА ПО ЦЕПУ ВЛАСНИКА

И КРОЈАЧ ПРВО УЗИМА – МЕРУ

• Нездовољство због "намета" на наследство

Враћање земље сељацима по закону који је прва и једина усвојила Република Србија, одвија се успореним темпом, уз бројне противречности. У обреновачкој општини, од 2.300 ха, колико по захтевима потражују бивши власници, за сада се извесно зна шта ће бити са само око 23 одсто површине. Наиме, близу 200 ха које је Предузеће "Драган Марковић" поседовало на убској општини, враћено је некадашњим власницима у земљишту. У обреновачкој општини, по досада решеним захтевима, 50 одсто површине је откупљено, а исто толико враћено. Правна служба Комисије за повраћај бесправно узетог земљишта сељацима, поново разматра нерешене захтеве из већ обрађиваних месних заједница и закајује рочишта са њиховим подносиоцима. Током прошле недеље су то били мештани Пиромана, Бровића и Јуванића.

Нешто споријим темпом одвија се и дуго очекивано размеравање већ враћених парцела. Нови власници нерадо пристају да плате трошкове парцелисања, те је до сада обележено тек око 5 ха. Наредних дана ће геодетско-техничка служба размерити парцеле које су враћене Ненаду Карићу, Мирославу Карићу, Јовану Јевтићу и Томиславу Јевтићу из Трстенице. Нови власници земљишта које се налази на Катастарској општини Вукићевица, размеравање су одложили за децембар. Ипак, геодетска служба сматра да би требало искористити повољне временске прилике, јер се по снегу не може радити. Такође током обележавања се мора поштовати редослед парцелисања на великим комплексима, што значи да се мери од почетка ка средини.

ХЛЕБ(НЕ)ЧУВА СТАНДАРД

Без обзира на негодовање синдиката и потрошача, све пекарске организације су у суботу повећале цене хлеба, зависно од врсте, 18 до 32 одсто.

Обреновачка пекара дневно произведе 13 до 14.000 већни, а са њима је по старој цене производила и губитак од 50 милијарди дневно. Без обзира на то, по речима руководиоца Душана Маринковића, они нису били за тако високо повећање цена основне животне намирнице, и сматрају да је то непопуларна мера која ће им се вратити као бумеранг". Наиме, због драстичног пада животног стандарда и куповине мого потрошача, кроз неколико дана се очекује пад тражње, а самим тим доћи ће и до пада производње. Да подсетимо, за веќну полубелог хлеба од 600 гр. потребно је 19, а белог исте тежине 22, док је викенд хлеб нешто скупљи-24 динара. Обреновачка пекара не производи пецива, али вас подсећамо да су и она поскупела, те слана или слатка кифла од 50 гр. кошта 6, погачица 8, паштета

са сиром 8,5 динара. За килограм буџека са сиром, воћем или поврћем потрошачи ће морати да издвоје 140, а са месом 180 динара.

Иначе, цене хлеба које је прописана "Житозаједници" јединствене су на нивоу града, па и Србије, где постоје мала одступања, зависно од врсте трошкова. По мишљењу Маринковића, нове цене су економске и обезбеђују акумулацију производње.

Овим поскупљањем, измене је одлука владе Србије, којом су пре скоро два месеца снижене цене хлеба, а неких производа замрзнуте. Док су том одлуком били задовољни потрошачи, овом новом, о поскупљању меса, млека, а сада и хлеба, њихов стандард је знатно угрожен, те је разумљиво зашто је не одобравају.

ЗВЕЧКА

ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

У Звечкој је у току акција прикупљања помоћи за избеглице, која се састоји у гардероби и намирницама. Општинска организација Црвеног крста је у понедељак обишла сва три пункта на којима се помоћ прикупља. У овом месту су уједно, у току припреме на завођењу новог месног

самодоприноса. Црвени крст Обреновца наставља акцију прикупљања намирница трајнијег карактера по селима наше општине. Ових дана ће мештани Јубинића, Орашца и Вукићевице мого да докажу своју хуманитарност на делу.

МИСЛОЋИН

НОВИ МОСТ

На иницијативу Месног одбора СПС-а у Мислоћину је недавно изграђен мост чија је предност 630 милијарди. Мост је у рекордном року изградили радници Комграта. Средства су заједнички обезбедили Фонд за градско грађевинско земљиште и Грађевинско предузеће "Комграт".

ГРАБОВАЦ

ЗАДУЖБИНА КРАЉА ДРАГУТИНА

Током прошле недеље почели су радови на санацији манастирске ку-

поле и крста, манастира Мојсић у Грабовцу који је задужбина краља Драгутина. Након ових, почеће радови на уређењу дворишта, а све уз помоћ ТЕ-“Никола Тесла” и “Прве искре” из Барича.

СТУБЛИНЕ

АСФАЛТИРАЊЕ ПУТЕВА

У Стублинама је почело асфалтирање путева у засеоцима. До сада је завршено 450 м у Лазића крају и 450 м у Музичкој колонији, а ових дана се очекује да ће путеви по плану бити завршени и у другим крајевима села.

ВАТРЕНО КРШТЕЊЕ НА ПРВОЈ ЛИНИЈИ ФРОНТА

(наставак са 1. стране)

Ту, на путу, бизарни ратни призори смењују се са исказима мештана о страдањима по Вуковару и Борову. Младић са кокардом вољан је да говори, али његов отац, који на капи носи петокраку, препоручује опрезност. Добро, јесте ви "наши", али ипак.. Тако отац

и син, под различитим идеолошким знамењима, настављају "историјски дијалог", уз помало хировиту спонтаност млађег и искрствени опрез старијег.

И док нам мештанин **Живан Ристовић**, две-три улице даље, показује трагове жестоких сукоба – управо покрај угљенисаног леша младог добровољца ЈНА, којег су усташи управо запалиле након рњавања, нисмо ни чули пригушени звук на зиду испред нас. Искусни пратилац констатује: снајпер! Одмах потом, жестока пуњава изнад наших глава. Магнетофон остаје укључен, региструјући не само оштру паљбу изнад наших глава, већ и наше сопствене коментаре. Након краћег затишија враћамо се истим улицама назад, газећи пажљivo средином

коловоза. Мештанин Ристовић каже да више неће живети у Вуковару. Никада!

Крај у којем смо боравили, говори Ристовић, звали су "Мала Хрватска". Мислили су да су тако добро утврђени. А онда нам објашњава чудну игру назива: то је, некада, била Месна јединица "Братство и јединство", а онда је, са доласком ХДЗ, прекрштена у "Алојзије Степинац". Локалне усташе, и поред љубави према Степинцу, више су волеле да тај крај зову "Мала Хрватска". А име момка чији угљенисани леш лежи ту поред пруге не зна до краја. Поуздано зна једино да су тог добровољца звали Пингтор. Запамтите: Пингтор! (Сутрадан, у четвртак, 21. новембра, колега Миодраг Попов, са Телевизије Београд, на истом месту, разговара са Ристовићем, и ту, испред пруге, понавља се прича о храбром добровољцу.)

Касније, у Српском Милетићу, док посматрамо шта је од нашег путештвија по Вуковару ухватио обреновачки ратни сниматељ резервиста Жића, поново се присећамо снајперског хиџа и пуњаве изнад наших глава. И поново се, на

видео снимку,очитују призори страшних разарања: срушene куће, однети кровови, разнета свиња коју је насрел улице усмртила мина, хаварисана возила, изгорела веспа и огромна количина посејаних мина.

Обреновачки резервисти имају наредних дана пуно послова у Вуковару и Борову, објашњавају нам у команди у Милетићу. Војно-структурним речником говорено – то се зове "санација бојишта". Посао тежак, напоран, са пуно опреза приликом рашишћавања рушевина (мине!) и уклањање лешева. Но, момци су већ искусни, припремљени за све врсте искушења. Пребродили су оне прве шокове, изненађења, и сада је све знатно сигурније.

Сутрадан, у Радио Обреновцу, износимо прве утиске. У етар иду изјаве момака из Маркушице и Вуковара, а недуго затим звоне телефони. Слушаоци се распитују за своје најближе, траже додатне информације, питају за стање на ратишту. Већ истог дана одлучујемо да нова екипа Радио Обреновца крене пут ратишта сутрадан.

НАШИ РЕПОРТЕРИ НА СЛАВОНСКОМ РА

МАРКУШИ ДОЧЕКАЛ

• **Даљ, Бобота, Вера, Короћа и Копривна** су са славонских села у којима најмомци "држе по бођеној територији. Неизвесност као и у свакога се и за кафу и за филм.

Богојевски мост... До скоро конструкција без обележја и знамења, данас – веза, каткада јединица, са онима преко. Сином, братом, момком, оцем у сивомаслинастим униформама.

До њих не можеш лако. Пропуница, како, зашто, претреси – јер одмах иза је граница и – рат.

То се и види. Не попут слика са ТВ скрана, али кроз пустош, заборавност... Даљ, Бобота, Вера, са стране на километар два остале и Клиса. По њима – "звездице". Војници који зна откуда и колико дуже време уз раме са страдалицима.

У Короћи, рампа. Још једна у низу патрола на нашемпуту. Резервиста наслеђан, али и послован – опет смо на "проби". "Има ли овде Обреновчана", питамо. Осмех на лицу и одговор – Рајко Стевановић из Урошевца, "запослен" на обезбеђењу места. Добровољац. Ту су и наши, стотинак метара даље, па лево. И заиста "изронише" на цести. Љубодраг Арсенијевић, поздрави све овамо, Јовичић Миодраг, Драшко Вуксановић, Бора Васић, Жељко Марић... и Живорад Марковић, капетан. Каже, није нам овде лоше, добро смо примљени. Нисмо били у борби. Њени одјеци истог трена заорише се по Короћи. Негде од Осијека затутња. Не баш спорадично, како смо навики у ТВ извештајима. Боривоје Матић, добровољац једнако у санитету. Где је пуњаве, где је рањених ту је и он. Извлачио их је скоро из Палаче, према Вери где им је санитетски центар.

Из Короће, путеви иду даље. Ближе Маркушици, Копривни, Каракићеву. Све је то надомак прве линије фронта. Као доказ појачана пуњава. У Штабу ТО објашњавају: то починију завршне борбе за Ласлову. Те ноћи упориште хрватских борбеника је у нашим рукама.

Маркушица нас дочека мирна... Обреновачки резервисти – добро расположени. Срђан, Пиле... и многи други знани из Дома, са улице, из компшилука.

Капетан Новаковић, кажу, он ти је ту главни, а тако и делује – енергично, војнички, у журби. Вољан је за разговор, вољан и да нам понуди кафу, али ни једно ни друго никако дочекати. У соби непрекидно звони. Везе са положајима, извиђачима. Зачу се псовка, доказ да нешто не иде по плану? Капетан дода: стратегија је то, није зајност.

Најзад питања: има ли рањених, како је пао Ернестиново, каква је ситуација у Ласлову.

Старешина хвали Обреновчане, али и додаје: добро су сви, за сада. Рат је то, никад не знаш шта доноси нови дан.

Са терена стиже и Богдан Петричић. Право из прве борбене линије. Каже нам, тамо треба отићи. Овде је лако, "суву позадину". Неко добаци "... а они авиони од прексисиона". Само два дана пре нашег доласка Маркушица је бомбардована авионима пољопривредне авијације. Опет срећа. Људских жртава није било, а као доказ напада две разрушене куће. Два таква авиона је војска срушила негде изнад Боботе, Тене, или... никад не знаш кака ће поново.

На шпорету кафу. Брана млин. Из сусеја мириса. У казацкој прикаш... Он је са фронта. Свимаја, месног народа, меснатих драна.

Наших је и Копривна, Шор, Каракићево. Хтеше да већ је доцкан. Село. А овде је сност. Без пропада и било каквих тако се не може до остатка Обреновца кроз блато и леђа Маркушице. Срећемо нову чуvenог капетана прве борбене единице, дејствују по Маркушици, и каквих посла.

Причају о радионици, мобилизацији, љењима метака, цакче положајима, става мање. Грађане извиђачији вали у миноба.

Додају: у Маркушици, Мештани хлеб и штрудл ухади као своје.

Неки питају: би овамо. Да најавију, да средију, да наведу, да наведу незавршених, хоће ли се мештанији.

Ној увеликојији Атин. Чули смо Нигде табле, нису јој су страни...

СТИПЕ БЕШЛИЋ, ПОТПУКОВНИК

Обреновачки резервисти чије је одредиште у српском Милетићу се углавном налазе на санацији терена у Вуковару и Борово насељу. После је тамо на претек.

Сви резервисти који су на том терену су живи здрави.

Иначе, део јединице, мирнодопски састав – око 15так обвезника је учествовао и у нападу на Ернестиново и Салаш. У тим борбама су 21 новембра рањена два борца: Пејић Милан из Скеле и Димитријевић Зоран из Забрежја. Тенк у коме су се они налазили је погодила ракета ручног бацача, ради се о ударном ваздушном таласу.

Капетан Милош Новаковић: Обреновчани се држе добро нема проблема. Међу њима има рањених, и то: Радоје Симић, лакше рањен, Синиша Драгојловић, лакше рањен, Вејтић Ђако, лакше рањен, Прока Аксентијевић лакше рањен и Лазић Саша. Сви рањени су смештени у новосадску болницу и опорављају се.

Иначе, Обреновчани су учествовали у првим борбеним дејствима за одбрану села Каракићева. Део јединице, али само део, и у борби за Ернестиново. Данас у Ласлову нема Обреновчана.

Треба нагласити да се резервисти из Обреновца налазе углавном на одбрани, односно обезбеђењу већ ослобођених територија. То су Ланка, према Ернестинову, Копривна, Шодиловићи, Каракићево, овде у Маркушици, Антипу, Короћи.

Богдан Петричић: Управо сам стигао са прве линије фронта, из Копривне Шодиловића. Тамо се помало пушкар, али није страшно. Сви резервисти су живи и здрави. Мештани нам кувају кафу и месе колаче, падне и које праве.

Мало гађају около, мало по најма или пешадијски напад није био.

Н

ишту

ІЦА НАС ЈЕ А – МИРНА

мо нека од славијај" на осломати али сти-

најзад прокрчка за Марковић окреће је просторије – зато тек запржен паданас стигао и до еднако, без паштева и осталих суходија.

околним селима... иловци, Ланка, Кајби и до њих, али умрак се увлачи у трак – додатна опајница, без пратње ознака – кажу нам овим теренима. А јувчана се може са и њиву. Окрећемо и. На самом излазу рупу: 12 батерија на Весе... Ту им је инијица са тог места П-овцима, али како римају. За сада без ћа.

ним данима, али и ћа свега девет испа-

шили су на миноба- И са 30 одсто људско ноћи дојуче- су преквалифико-

ваче.

кушици им је до- у као рођени, месе- кувају кафу, држе

а Обреновац, неки баве угаль за поро- слове који су оста- У ваздуху питање:

пала... Тражимо и ту има наших. где путоказа на ко- лазимо у пусти се-

ло. Једва пут видимо, а камоли одредиште. Пред повеликом кућом гомила камиона са ознакама. Ваљда је то. Излазимо у мрак, ка капији на којој се назире силуестра. "Добро вече, тражимо Обреновчане". Из таме без обриса само глас "Овде су горе, уђите".

У кући нас дочека – спокојство. Резервисти пред телевизором, гледа се филм. Са транзистора музика, наша народна. Људи расположени, весели, спремнији за шалу од многих на овој страни Дунава. То се ваљда зове борбени морал.

Ћебић Душко, Алексић Милоје, Крстић Момчило... поче представљање Десетар Костић загрме са вратом "Где ми је бре жена"... Смех се заори собом.

И код њих слична прича као и претходне: није нама овде тако лоше. Више се нервирају они које смо у Обреновцу оставили него ли ми... Нису далеко од истине. Причају најрадије о оном првом окршају, у Каракићеву. Двадесет четири сата под артиљеријском ватром – двојица рањених. Остали су, на срећу, извукли главу.

На поласку само кратко: поздравите Обреновац, мајке, супруге – и децу, деца су најважнија.

До границе и богојевског моста има још подоста, а време неумитно тече. Тамо се мора пре осам, иначе... може бити опасно. Онда се без познавања лозинке пуша на све што се миче.

... Мирна славонска ноћ. Колима клизимо између кукурузишта. Надомак Короче, митраљески рафали прекинуше вечерњу тишину. То није далеко... то је? Схватисмо, било је по нама или око нас. Касније, рекошем нам: можда су и наши. Путници намерници у таквом окружењу и у тим сатима увек су под сумњом?

Буда појача гас... Иза нас остале обећање: доћићемо опет!!!

ТЕ "НИКОЛА ТЕСЛА"

ЗА РАТНЕ АЛИ И ПОРАТНЕ ДАНЕ

• Помоћ ТЕ "Никола Тесла" не ограничава се само на најужније већ и на помоћ у припремању ослобођених крајева за будућност • Акција се наставља – следеће недеље кренуће и дванаести конвој

По завршним операцијама за Вуковар, штаб за прикупљање помоћи Србима у крајинама, радника ТЕ "Никола Тесла", за борце Петрове горе у предграђу Вуковара, које никада нијепало у усташке руке, отпремио је у петак, 22. новембра дизел-електрични агрегат 1,255 KWA, четврти по реду, упућен на ово подручје. Од петка, Улица Светозара Марковића у Петровој светли.

Први дизел агрегат из ТЕ "Никола Тесла", снаге 280 KWA, пуштен је у рад почетком октобра у селу Ловас. Један, нешто мање снаге, отпремљен је за потребе Владе Источне Славоније, Барање и Западног Срема у Ердут и један мали од 7,5 KWA је у Тену.

За потребе превоза лекова, хране и људства у угроженим српским крајевима, ТЕНТ је дао на располагање две "Ладе НИЛЕ" 1660, гориво, мазиво, резервне делове и друго.

Становништву Славоније, Барање и Западног Срема, Железнички транспорт ТЕНТ-а, поклонио је 5.250 железничких прагова за отрев, а ЈЖП "Београд" извршио бесплатан превоз.

Радници ТЕ "Никола Тесла" су међу првима укључили у пружање помоћи Србима у крајинама. До сада су се одрекли преко тоне млека, око 1.000 конзерви, преко 300 различних одела, бунди, чизама, ципела и остала ХТЗ опреме. У Славонију, Барању и Западни Срем, до сада је отпремљено 10 конвоја помоћи. Ових дана, једанаesti конвој по-

моћи упућен је у Теслинград, бивши Лични Осик у Книнској крајини.

Штаб за пружање помоћи Србима у крајинама ТЕ "Никола Тесла" у саставу Стеван Стевић, Рајко Пузин и Влада Миловановић, на челу са инг. Мирославом Софорићем,

дату, а једна за ново седиште Владе у Вуковару.

Поред пружања помоћи Србима у Крајинама, представници Штаба ТЕНТ-а редовно обилазе војнике и резервисте на фронту. Апел за помоћ српском народу у зони ратних дејстава, ових дана је штаб упутио

ПРИДРУЖИЛИ СЕ И ПЕНЗИОНЕРИ

Клуб пензионера општине Обреновац се придружио акцији синдиката "Нашим војницима – борцима на фронту". Чланице клуба су узимале вуну, (состанак је иначе сваког четвртка), када предају исплетене чарапе и рукавице, и узимају нову количину вуне. На жалост, често се исплетене артикли враћају, јер рукавице морају бити са два прста, а чарапе без пета, како би сваки борац могао обући.

По речима Дивне Стефановић, од-

зив је изузетно мали, надали су се бољем. Има и оних који због здравственог стана или заузетости не могу штапити, па су купили готове рукавице и чарапе. Како би топла одећа стигла што пре до војника, потребно је више људи, па се акцији могу придружити све Обреновчанке. Клуб пензионера апелује на све људе добре воље, да се придруже и одећа оде тамо где је сада неопходно, зима све више стеже.

М.Ж. Манић

Српкињи из Шумадије, госпођи Бекер у Холандију, која је у приватном разговору изразила жељу ангажовања на организовању помоћи у Холандији за Србе у крајинама. Помоћ ће бити упућена на адресу Штаба ТЕНТ-а, а потом прослеђена Српском народу у крајинама.

Каћуша Николић

НОВИ КАЛЕНДАР ШКОЛСКОГ РАСПУСТА

Најзадовољнији они који нису питани

• Ђаци поздравили нови школски календар, наставници опрезнији

Сасвим је извесно да ће школски распуст за основце и средњошколце у Србији почети 25. децембра. За средњошколце зимски распуст ће трајати две недеље, а за основце недељу дана дуже.

Почетком школске године предложено је да зимски распуст буде за новогодишње и божићне празнике, с тим да прво полугодиште траје до 27. децембра, али и за ускршње и првомајске празнике од недељу дана.

С обзиром да на подручју Србије, поред православне, живе и припадници других вероисповести, одлучено је да зимски распуст отпочне 25. децембра, како би и ђаци католичке вере, који живе у Србији, били слободни за католички божић и тог дана били на окупу у кругу породице.

Поред божићних и ускршњих празника, али и Бајрама, школама је препоручено да се ђацима правдају изо-

станци са наставе на дан својих крсних слава.

Ђаци обреновачких школа су ову препоруку здушно

размишљају да ли су те слободе дате православцима и њиховој деци у школама у срединама где доминира католичка вера и друге.

Ових дана се у школама разправља и о томе, да ли ће ђаци учити веронауку. И ту

прихватили, родитељи такође. Међу наставницима су подељена мишљења. Једни подржавају препоруку, други мисле да се у задње време у свему претерује, а трећи

су подељена мишљења. Психологи захтевају да деца и ђаци буду заштићени како идеолошких, тако и религиозних манипулација.

К. Николић

ПАРТИЦИЈАЦИЈА ИСПРАЗНИЛА АМБУЛАНТЕ

Од партиципације страхују и здрави

Синдикат упутио захтев Влади да се преполови износ за партиципацију, а све сиромашнији грађани стрепе и од кијавице

Само после месец дана, када је заживела нова одлука о партиципирању здравствених услуга, показало се да је већини болесних овакав начин лечења недостижан и да од њега одустају.

Дакле, није требало дugo чекати да ова одлука о плаћању дела здравствених услуга, посвађа људе у белим мантилима и пацијенте, јер је донета у тренутку када је стандард грађана најугроженији.

У свету влада мишљење да земље које за заштиту здравља издавају мање од 5% националног доходка, озбиљно угрожавају здравље својих грађана. Код нас се за здравство досада, званично, издвајано 3,2 одсто националног доходка, ако уопште можемо

говорити о националном дохотку. Ова одлука о партиципирању здравствених услуга још више угрозила грађане.

Знатно су поскупеле услуге у специјалистичким службама. Физиотерапије су скупље 10 пута. Слично је и са рентген услугама, лабораторијским анализама.

Чекаонице обреновачког Дома здравља су полупразне. Од лечења одустају и они којима је оно неопходно. Срчани болесници одустају и од трагања за дијагнозом. Како и не би, када категаризација срца, скоро неизоставна и најпоузданјија дијагностичка метода код већине срчаних оболења, кошта око 18.000 динара. Шта онда рећи о хируршким захватима који су неупоредиво скупљи.

Слично је и са лековима. Одустаје се од лечења скупним лековима, ако здравље битно није угрожено, што не значи да неће бити, ако се од лечења одустане.

У дилеми су и лекари... Шта пацијенту предложити, који лек преписати а да здравље не постане угрожено.

У заштиту грађана, ових дана је стао Синдикат Србије, захтевом српској Влади и Министарству здравља, да се партиципације умање 50 одсто и то селективно.

Збуњујућа изјава др Николе Митровића, министра здрав-

ља Србије, пре неко веће на телевизiji, да захтеви Синдиката нису јасни и довољно аргументовани, а грађани и даље одустају и од најужнијих операција и лечења.

Можда ће нови закон о здравственој заштити решити ове проблеме. Једно је сигурно да се одлука мора поштовати до краја године, тј. до доношења закона о порезима и доприносима који се очекују.

Тек, у изчекивању закона, ту на домак Обреновица, на Убу, отворена је и прва приватна клиника у Србији.

Каћуша Николић

АНДРОГОШКИ ЦЕНТАР

ЗНАЊЕ ПО ТРЖИШНИМ УСЛОВИМА

У време када се са завршеном средњом пољопривредном, хемијском, машинском и електро-техничком школом, тврдо тешко запослити, преквалификације и доквалификације многима су једини начин да стекну радну књижницу. Решавање егзистенцијалних питања, нарочито женске деце, постојећим системом образовања у Обреновцу је готово без изгледа. Шансу, да се за кратко време и са мало паре стекне диплома неког од просперитетних занимљава пружа Андрагошки центар.

Послујући сасвим по тржишним условима и са само

моје дете биће добар јак

ПОРОДИЦА – КОЛЕВКА ЛИЧНОСТИ

Још од древних времена сте тако радо сакрили од родитељски дом је представљају основну ћелију у којој се

ласпитавао млади нараштај. И данас још говоримо да је породица основна ћелија друштва. Међутим, промена односа у људској заједници довела је и до промена у породици. Али нешто остаје важно за сва времена и молим вас да имате стално на уму: родитељи су ти који су обавезни да пруже прво и основно васпитање свом детету.

До које границе сте ви одговорни за подизање и васпитање своје деце? Има спремно ће одговорити: "Амишљења да је породица нај-како тата?"

"НЕЖНОСТИ И ДОБРОНАМЕРНОСТ СУ ЗНАЧАЈНИ ЧИНОВИ ЗА ЈЕДИНСТВО И СТАБИЛНОСТ ПОРОДИЦЕ."

(А. П. Кронин)

важнији и најодговорнији. Зато сте дужни да у својој васпитач. Али, заборавља се породици омогућите и створите искрену и топлу атмосферу која ће позитивно утицати на формирање свих позитивних склоности деце.

Васпитање је врло сложен процес у коме учествује више фактора, а породица је сама једна страна те сложености.

Ипак, знајте да личним примером и свесно и несвесно утиче на формирање личности своје деце. И сами сте уочили код сасвим мале деце како вас буквально подржавају: девојчица у првим годинама живота стаје у мајчине ципеле са штиклама и говори: "Ја сам мама". Деце се труди да хода као ви, да говори као ви, она гестулира као ви. И старија деца ви не престано имитирају. Они примају утицаје од вас – својих родитеља и попут радара, просто хватају ваше добре, али и лоше поступке које

Поштовани родитељи, не могу вам помоћи да постанете успешан послован човек, али вам могу дати савет како да будете добар родитељ:

Поступајте са својом децом нежно, стрпљиво и са много љубави.

Илустрација и избор афоризама: Јесна Алексић

Писац: Анастасија Ивковић

ПОМОЋ КРАЈИНАМА

Акција прикупљања помоћи за стаповишице на угроженом подручју се у Дрнju спроводи већ већи део године. У последњем управљајућем кругу у овом делу је прикупљено и у матичној Прасиљи крета, скупштина 3000 динара, 1000 кг тромира, 800 кг пасуља, око 800 кг лука и доста других намирница. Један камion са прикупљеном робом још није пристигао у Обреновац.

У последња два дана ова акција је спроведена и у Вукчићевима. У текућем дану је сачинено какав је дано вдиме. Целинира се да ће овај део помоћи прикупљати и у Србији.

ДРН

распуста центар ће за ученике треће и четврте године спроводити припремну наставу за пријемне испите на факултетима (нарочито из математике и физике). И уопште, свакој иницијативи центар је спреман, да у најкраћем могућем року издаје у сусрет. Цена једног часа је, још од септембра 70 динара и остаће непромењена све до марта. Добит овде није једини циљ.

Сутра у 17 сати у улици Маршала Тита 143, могу се пријавити сви заинтересовани за преквалификацију у трговце и угоститеље.

ЗАБРЕЖЈЕ

ОН БЕЛУ ЛАЂУ ПОТОПИЛА – СТВАРНОСТ

• Ако је Ајнштајн рекао "Све је релативно" онда је права штета што то није изговорио у Забрежју јер би овде најбоље "пристало". Да ли су историја и садашњост у "завади"? Док су једни загледани у 10.000м² празног магацинског простора, други још увек носталгично погледају у Саву надајући се да ће се однекуд већ појавити "бела лађа". За оне који не воле да сања-ре Забрежје је село на – септичким јамама!

Суморно јесење вече у Забрежју. На спрату реновираног Дома културе младост – то чланови културно-уметничког друштва "Драган Марковић" одређују своје. У подножју светли "Србија". Ресторан као наследник истоименог хотела, који је годинама био понос старог Забрежја.

Савом више не плове Бели галеб, нема више ни Ципварића у гостима. Али љубав Забрежана према реци и музичи – остаје. Још свирају тамбури.

Историјски запис о селу угледао је светlost дана. У њему историја предњачи. О садашњости тек која реч.

Први запис о имену и насељу датира још с почетка петнаестог века. Како је крштено и дан данас неколико верзија. По једно стога што је иза брда (Петловог), другој што је смештено, на терену негдашњег зајдара, а треће, трећа је везана за ловачке приче. Кају, звало се то некад Забреж, а после усавршавања граматике добило је и оно ЈЕ.

Ваздан на историјској раскрсници, час под Турском час под Аустријом. Било је ту и трагова Рима – данас су они са многим значајним архивима уништени.

Најстарија породица Србиновићи, касније Петровићи. Још изданке по селу имају. Ипак о великим Петру,

се највише збори. Звали су га и Петар велики, и Петар Србин и Петар Делија. О њему је Јован Цвијић писао.

Михајловићи су чувени по другоме. У госте им долазио Аустријски цар Јосиф – лично, после пада Шапца у аустротурском рату ради договора о избеглицама.

Избеглице су и пре пар месеци дошли на дневни ред. Мештани су први врата отворили – 60 породица је смештено. Сада их више нема. Заједно са њима преко Дунава су кренули и резервисти. Кају, осамлесетак Забрежана је на фронту.

Средином осамнаестог века – у селу из Босне стиже куга. Преполови становништво. Из Босне много касније заједно са Симовићем – стигле колонисти. Од 3200 становника колико их тренутно село броји – чак их је половина.

Аца Симовић није одавде, али трагове је за собом оставио. Приче којају: о првој стругари, о великим газди, великим Србину... Драган Марковић је право из села отишао у историју.

У Дуроваца светле електранини димњаци. Ту, надомак трагови оне прве. Изграђена је још 1926. године у овом селу. Време и немарност учинили су своје. Остани још постоје и уз мало добре воље могла би опет функцију. Пре ће изгледа у

музеј. Решили Забрежани да бар нешто од своје прошлости сачувају.

Од 750 хектара плодне равнице – чак 400 је у рукама матичног Комбината. Исто као и 10000 квадратних метара неискоришћеног магацинског простора. Ни једно ни друго се рационално не користи, жале се Забрежани. Стари магацини ће се можда и изгубити – а уз Саву нији нови тржни центар.

Било је у селу некада сијасет мањих пильварница, дућана, отварали су радње – најпознатији околни трговци. Данас једва две. Мало за толико село и нарасле потребе.

У "Поповићеву", Забрежани имају најстарију школу. Никла је 1889, а први учитељ беше извесни Стојковић. У истој згради и данас се стиче знање. Истина само до четвртог разреда. За више знања и звања мора су у Обреновац.

Заједно са децом и старији су се годинама окретали граду. У задње време – нова политика. Све је више повратника и младости по селу. О селу се данас мало говори и пише. А Забрежје је колевка општинског но-

винарства. Још пре 60 година учитељ Чеда Михајловић уређивао је и издавао недељник Наша школа.

Да су којим случајем сачували онај хуп сребрњака, који се тридесетих пронашли у сеоским ископинама, данас Забрежанима не би требао самодопринос за изградњу топловода.

Имају они и телефоне, али везе са Кула градом – никакве. Зарад политike прекину се дугогодишње братство. Остали су тамо надомак Зворници само путеви које су Забрежани својим рукама и средствима радили. Ако телефони и прораде чује се само оно – бабо није код куће.

Некад се вода пила из Саве – за коју годину неће ни из водовода, ако кроз село не прође канализација. Десетосто кућа – а хиљаду двеста септичких јама.

Село слави Тројице – а кајак Клуб победу пионира на Савезном такмичењу, Павловићи рођење сина Филипа.

Можда ће Савом опет запловити бела лађа...

ПРИЧА ОБРЕНОВАЧКИХ НОВИНА

Цане, учитељ је веома духовит човек. У друштву је уносио расположење и смех. Био је неожењен. Хранио се у механи у селу Грабовцу. Једном док је вечераша, посвађали су се и потукли два сељака. Јуди их раздојише. Но, сваја доби дубље корене, па се завађени обратише Суду у Обреновцу да им Суд изрече правду. Један од зајавених сељака узе за сведока учитеља Цанета.

После месец дана амбијент сеоске механе пресели се у судници Обреновица. Читаво се село слепило, заузели клупе, столице, а неки су и по поду сели – чекајући почетак суђења – гуњеви, шајкаче, шубаре, качкети, шешири, само је учитељ Цане био гологлав са разбарашеном проседом главом. Сео је близу великог прозора преко пута подијума где је био судијин сто. Судија млад црномањаст, глатко избријан, намирисан у беспрекорном оделу – уће и седе. Баци мрзоволјан поглед по гомили сељака, намршти се и оста тако неколико тренутака. Недалеко од њега за сточићем седела је дактилографкиња и намештала хартију и индиго у машину.

Сељаци наставише са грајом, као да нису у Судници. То увреди судију, који љутито викну:

– Тишини бре, шта сте загаламили као да сте у кафани!

– Па и јесте ово кафански случај – добаци неко из гомиле.

– Како се зовеш ти? – упита судија и показа руком на учитеља Цанета, – који је гледао некуда кроз прозор. Цане се не покрену. – Еј, ти што зеваш кроз прозор! – викну судија; – Како се зовеш?

Учитељ Цане, окрену главу према судији и гледа га бело.

– Чујети ти? Како се зовеш? – Судија упери кажипрст према Цанету.

– Ел'ми? – правећи се као да се то на њега не односи.

Сељаци се засмејају.

– Сигурно, ти што зеваш кроз прозор! – рече набусито судија.

– Ја не зевам него гледам – па додаде: – Свија ми се како је почело...

– Зашта си ти дошао у Суд, да зеваш кроз прозор. И шта ти се то "свија, како је почело"?

– Суд ме је позвао као сведока, а "како је почело"? – почело је са твојим вређањем судијо.

– Ма немој, види цуле шта ми рече – озлојећено ће судија: – ти како се зовеш?

– Јел' ja?

УЧИТЕЉ ИЗ ГРАБОВЦА

– Па ти што се правиш шерет! Цане се промешкао, погледа судију и мирно рече:

– Ми се зовемо Цане.
– Збачи, ми смо Цане! рече судија заједљиво.
– Не, само смо ми Цане, а не знам као се зовешти – па поћута мало и додаде: – а можда си и ти Цане?! Сумњам, јер име Цане...

– Шта хоћеш тим да кажеш? – љутито рече судија.

– То, да име Цане, потиче од милозвучне речи Цакан, а у народу значи драг човек... Не верујем да си ти Цакан.

Сељаци заграјаше, а неки пренуше у смех.

– Ти, рече да се зовеш Цане, а као се презиваш?
– Ми се зовемо Цане, а прзвивамо се Ђорђевић.

– А шта си ти Цане Ђорђевић по занимању:

– сељак, прекупац, цамбас, сеоски ѡилкоши и дангуба? – увредљиво рече судија.

– Ми, Цане Ђорђевић, никада нисмо били прекупци, ни цамбаси, ни сеоски ѡилкоши и дангубе.

– Избегаваш одговор на питање и правиш се Тоша.

– Мало пре сам рекао: "Свија ми се како је почело..." а сада сам постао прекупац, цамбас, сеоска дангуба, па и тоша, са малим "т". А ми смо једноставно Цане Ђорђевић.

– Ех сам чуо то, али ја те питам шта си по занимању!

– Јел' ми, то цело село Грабовац зна, па и Обреновац. Прво нисам цамбас, ни прекупац, ни сеоска дангуба – ми смо – застаде за тренутак, погледа у сељаке, а онда у судију и рече: – по занимању сам учитељ, а по функцији директор.

Судија зину од изненађења.

– Па, какви смо ми то учитељ и директор? – рече судија.

– Ти си судија, а ми смо директор.

– А од када си ти са мном на ти?! Као да смо заједно овце чували!?

– Од онога тренутка када си ми се обратио са ти, а ми истом мером враћамо. Што се тиче овца, свакао си их ти чувао, јер ја сам варошко дете.

У судници комешање и гласан смех.

– А почому смо ми директор? – тише упита судија.

– Двадесет година смо ми директор Основне

школе у Грабовцу, а поред педагошког васпитања сеоске деце радио сам на електрификацији села, на асфалтирању улица, изградњу водовода, подизање здравствене амбуланте и започео сам изградњу модерне школе у Грабовцу.

– Сада те ништа не разумем – какав си то директор??

– Од почетка суђења ми се не разумем...

– Па чега си ти директор??

– Директор сам Основне школе, али сам се сав посветио не само школи него и уздајању села па сам се латио да модерно изградим село.

– Ала је ово нека замлата! – рече себи у браду судија.

– Нисам зевзек и замлата, већ директор ОШ Грабовац већ двадесет година. Тако ме и сељаци зову директор са малим "д" и Цане са великим "Ц".

Судија сав првени у лицу, осећао је жаоке које му је црномањести, просто обучен, гологлави учитељ убадао.

– Значи, ви сте директор Основне школе.

– Тако је, први пут сте ми се правила обратили.

Судија се дуго загледа у буцмasto лице учитеља.

– Овде се ради о тучи, а ви рекосте да сте педагог. Вадла се нисте и ви тукли!?

– Тукао се нисам, али где год се нешто дешава у селу – славе, свадбе, свагда ме сељаци зову.

– Значи и на тучу вас позивају? – заједљиво рече судија.

– Ја се храним у сеоској механи и...

– Сада тек схватам.

– Сумњам – рече Цане.

– Да почнемо – рече судија обраћајући се дактилографкињи.

– Ми смо већ завршили! – рече Цане.

ОН

ЕКОЛОШКИ "СТРЕС"?

НЕМА ЈЕ НА ПУМПАМА, А ПЛОВИ САВОМ

• Познати сви детаљи осим – загађивача и мотива •

У тренутним кад су силници желели да смишљају начине како да "прогурају" одлуке о нафтном ембаргу према Југославији, а на бензинским пумпама због несташице бензина, "рађало" се ново занимање "Чекач горива", у водама наше (до скора) најдуже реке, појавила се краљица – нафта. Нафтина мрља је увек усталасала духове, посебно грађане главног града, јер трећину пијаће воде узимају из Саве. Поред те опасности по редовно и квалитетно водоснабдевање, нафтина мрља је озбиљно припредила флори и фауни. Теша наса, оцена надлежних организација да неће бити већих еколошких последица. Но, последице загађења ће се знати тек над нафтни талас прође наше воде.

Нафтина мрља је применећена још 6. новембра, према подацима из Републичког хидрометеоролошког завода, но, надлежни тада нису реаговали. Следећи датум је 8. новембар, опет податак пролази незапажено. Тек ће се, касније, пробудити одговорни. Формиран је штаб за праћење нафтне мрље, а надлежни органи су били максимално припремни још много раније. Савом су пловиле три мрље, једна дужине од три и по, друга четири и по, а трећа циновска, двадесет километара.

Фабрика за прераду речне воде у Макишу користила је резервне изворе, од тренутка кад је се појавила нафта, а на самом водозахвату је постављен брод за разбијање мрље. Но, природа је овога пута много помогла, таласи су лагано разбијали велике мрље, тако да је од Шапца пловила у мањим "каишевима". Брига још увек постоји јер постројења у Макишу, без прераде сирове савске воде, могу да ради само неких двадесетак дана. На, срећу већ 16. новембра нафта је пловила у много мањим количинама Савом и више није представљала опасност.

Поред нафтне мрље, постојаје још један проблем велика концентрација минералних уља у речи, које је иначе изазвала сама нафта. Концентрација минералних уља /конгломерат органских загађивача/ је на неким мрежним местима према подацима РХМЗ била и хиљада пута већа од дозвољене /мах. дозвољена је 50 микрограма у литри воде/.

Проблем је постао знатно шири, јер је нафта није угрожавала само реку Саву, већ и Дунав, приобаље Румуније, Бугарске, дошла и до Црног мора. Проблем се интернационализовао. На честим конференцијама за штампу постављао се питање одакле потиче та нафта зар је могуће да она тече тако константно? Петар Тодоровић, министар за екологију Републике Србије, није одговорио, али је назначио само да нафта

долази узвидно од Брчког. Нажалост, сарадња са колегама из других република је изостала, јер главни водопривредни инспектор БиХ, каже да због несташице бензина не могу осматрати "савску" нафтну, а и произвољан одговор да у Бо-

опет са друге стране се сматра да је еколошки аксидент требао да буде локалног типа – ово се односи на оне који су Саву и "зацрнили". Случај је показао да еколошка несрећа не може бити локалног типа. А понјама изолована, јер се показало да је нафта пловила и територијом других земаља.

ни нема нафтне мрље у Сави. Надлежни су закључили да, у име коректности, нико унапред не може оптуживати за загађење. Али, мало је вероватно, да неко цистернама до-влачи нафту и просипа је у Саву. Да ли нафта потиче из Сиска?

Овај је проблем изазвао различита реаговања у страној штампи Злобници чак тврде, да је Србија сама сипала нафту у Саву, како би на неки начин изазвала пажњу. А

Према последњим подацима концентрација минералних уља је у границама дозвољеног. Квалитет воде је добар. Нафте још увек има јер, како нам је рекао Божко Мајсторовић, градски секретар за екологију, кише долазе, поплаве су, па вода носи нафту која се задржала у приобаљу, а спира и са обала. А биланс, прорачуни колико је нафта утицала на загађење флоре и фауне знаће се почетком децембра. М. Ж. Манић

Власници и мешетари

Не треба кривити власнике што изнајмљују локал за 2.000 ДМ, а плаћају незнatan порез

Приватни локали у Обреновцу ничу као печурке. До сада је Управа прихода 81 власник поднео пореску пријаву за плаћање пореза на закуп од локала. Спља све изгледа легално и законом омеђено. Међутим ако се зна да месечна закупнина локала износи и до две хиљаде марака уз још неке услове као што је посао за

АКЦИЈЕ

НАШИМ ВОЈНИЦИМА – БОРЦИМА НА ФРОНТУ

Обреновачко веће самосталних синдиката, укључила се половином новембра месецу у акцију "Нашим војницима – борцима на фронту", коју организује веће Савеза самосталних синдиката Београда. Сви обреновачки колективи су уплатили и одређена средства на жиро-рачуун 60806-678-10542, како би се обезбедили неопходна средства артикли.

Иначе, израда капа, рукавица, чарапа, топлог рубља, је у току. Но-вац ће покрити трошкове сировина, ДП Партизанка ради подкале, ДП Дунав-Гроцка за чарапе, ДП Зеленгора за доњи топли веш и за вуну од које сва општинска удружења пензионера Београда учествују (бесплатно-добровољно) на изради чарапа и рукавица. У акцију могу се укључити и грађани било да уплате новац на назначени жиро-рачуун, или да купе одређене артикли. Све то мора да се уради најхитније, а прикупити и 4 хиљаде милиона да би се платили трошкови сировина.

зависно од тога да ли се налази у центру или не. Локал од 20 m² тако треба да има закупнину од 2000 динара месечно, а такав локал се као што је речено плаћа 200 марака. Реални критеријуми Управе друштвених прихода не се вероватно мењају крајем године, али вероватно никад неће покрити право стање ствари на терену.

Редовно своје законске обавезе у вези са посебним порезима на имовину. Такође је уочено да многа од свих предузећа на територији општине немају истакнуту фирму, да се региструју са пословним просторијама по камп приколицама, шупама, становима, пролазима, па их је тешко наћи, а често немају ни раднике ни власнике осим само фактивно. Тиме се за четири инспектора Управе прихода који их контролишу, ствара права пометња.

СОЛИДАРНОСТ

МИЛОШ ГОДИЋ СЕ НАДА

• За операцију потребно 25.000 долара

О младом Обреновчанину Милошу Годићу, писали смо у нашим новинама у августу. Пре лас недеље на Радио "Обреновцу" емитована је емисија о овом момку, који је већ четири године везан за постелју и верује да ћете му помоћи, баш Ви, драги читаоци, лично или акцијом у својим предузећима.

Да Вас попсегимо. После саобраћајне несреће, Милош је остао пезан за постелју, а једину наду види у операцију код професора Волша у Њујорку. Наде у успешност операција има, али Милошу и његовим родитељима треба 25 хиљада долара.

Двадесетосмогодишњи Милош се нада и верује да има још добрих људи, који неће дозволити да изгуби и задњу наду.

У Београду је отворен жиро рачун 60811-620-16-766-51-1848753 БЕО-БАНКА, са назнаком за Милоша Годића. Телефон је: 875-085.

ИСПРАВКА

У 66-том броју "Обреновачких новина", од 1. октобра 1991. године, у тексту "Борцима окупирали подруг", објавили смо да се... Даринка не осећа крилом, јер она није обиља Архиву, како рече, Архива је била обиљена, обиљ је службени Савеза бораца, а она је само избацила папир јер јој је то одобрено Злаја, председник Кућног савета..., где нам се поткрадла грешка јер нисмо објаснили, да Архиву није обиље службеник Савеза бораца, већ да је Архива, на захтев Савеза бораца, отворена уз записник јер је био изгубљен кључ, али после тога прописно запечаћена.

Извињавамо се службенiku Савеза бораца због овог пропуста у тексту.

РЕДАКЦИЈА

БИЗНИС НА НАШ НАЧИН ФАНТОМ ПРЕДУЗЕЋА

Од 240 регистрованих приватних предузећа свако друго – не постоји

Развој приватног бизниса омогућио је отварање многих приватних предузећа. Законске могућности које су сваком пружене да приватно послује довео је до тога да тренутно у Обреновцу постоји 240 регистрованих приватних предузећа. Показало се да осим закона мора да постоји и други фактори да би се успешно пословало. Половина регистрованих предузећа постоји само фактивно, али су извештена. Резултати до којих је дошла инспекција прихода који је у октобру и новембру вршила контролу приватних предузећа иду томе у прилог. Од 24 изношених кон роле, констатовано је да 17 предузећа није остварило никакав промет на жиро рачуну. Међу њима су "Јамб-пром", "Терма-Ко", "Липов лад", "Ајдуковић-експрес" и друга. Уочљиво је да су сви регистровани за широк спектар делатности, а да конкретно свештари или су већ преоријентисани на отварање сопствених радњи. Од осталих 7 који су преконтролисани, уочено је да уредно обављају књиговодствене послове, али да не измирују половину укупног износа. Остале две рате као да још нису уплаћене, а плата је и опомена власницима још пре месец дана. Невзванично смо сазнали да су власници незадовољни, па се не осећају обавезним да своје дуговање не измире на време. Александар Златановић шеф рачуноводства истиче да у оваквом времену је сваки динар драгоцен за пословање, па уз помоћ опомена и тужби, успевају да наплаће рачуне.

СУДБИНА НАПУШТЕНЕ ДЕЦЕ

ДА ЛИ СУ ДРУГИ – СОЛИДАРНИЈИ?

Подаци о броју напуштене деце, односно лишене родитељског старавања су поражавајући. Тридесеторо деце са општине Обреновац се налазе у многим хранитељским породицама, Добановача и Чортановача од тога само двоје на нашој општини су нашла уточиште.

Разлог зашто деца не живе на територији на којој су рођена, је следећи: нема заинтересованих породица, да прихвате дете лишене родитељске љубави. Истина обреновачки Центар за социјални рад је у више наврата покушавао да популарише овај вид помоћи, али на жалост, безуспешно. Ових дана се социјални радници из обреновачког Центра спремају да опет покрену акцију популарисања таквог вида помоћи, и да укажу на велики значај

таквог смештаја по дететову психу. Иначе две девојчице које су усвојиле породице на територији општине ће ускоро завршити осмогодишње школовање.

Једна је од рођења у тој породици коју није никаква комисија бирала и оценила да ли је она погодна за то дете. Али се показало да такво окружење и одговара детету. Друга пак има родитеље, али су алкохоличари па је дете годинама живело у нехуманим условима. Већ три године се налази у хранитељској породици, лепо напредује у школи, полако се ослобађа од досадашњих стечених страхова. По мишљењу Снежане Јелићић и Дејана Цветковића, социјалних радника, изузетно су задовољни са условима и пажњом којим су окружена та деца у породицама.

ГРАДСКИ ФОНД СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

ИСПЛАТА ПОЧЕЛА

По речима Петра Марковића, заменика градског секретара за рад и социјалну политику, у уторак је одржан састанак Градског фонда социјалне заштите, на којем је потврђена одлука о исплати три једнократне новчане помоћи свим корисницима материјалног обезбеђења за октобар, новембар и децембар у висини разлике материјалног обезбеђења које им по закону припада (просек привреде у Републици). А и обезбеђење утврђеног на основу просека привреде у Београду за октобар месец.

Исплата новчане помоћи за октобар је већ почела, а за новембар и децембар ће се

упућивати заједно са редовним исплатама које ће се слати. Средства за ове потребе у износу од 45.000.000 динара обезбеђено је из буџета града за 1991. годину, прерасподелом средстава за друге намене. Једнократна новчана помоћ ће се обезбедити и породицама које не користе материјално обезбеђење и чији приход не прелази ниво социјалне сигурности утврђен на основу Закона, али у односу на просек зарада у привреди града. Иначе ниво основних животних потреба је сагледан на основу истраживања минимума животне егзистенције које врши Градска управа за цене.

ЦЕНЕ ПОНОВО ДИВЉАЈУ

Почело је, почело...

Иако потрошачи стално апелују на надлежне да обуздају дивљање цене, производи не реагују. Свакодневно од њих

стижу подужи спискови са производима који мењају цену. Након недавног поскупљења млека, меса, потом хлеба, од данас или сутра, поново ће поскупљети стотине артикула. Највећи удар на стандард потрошача, представља повећање цене прехрамбених производа, међу којима има и оних најнеопходнијих за живот. Како смо сазнали од Љубише Јовановића, пословоде "Центропромове" самоуслуге, по ценовнику који су добили данас, цену ће променити много производа, а међу њима је и уље "Сунцокрет" чија је најновија цена 94,60 динара. Литар јабуковог сирпета је 90,40 а винског 122,00 динара, док за килограм соли треба 27,70. Поскупеле су чоколаде, и други слаткиши, посуђе, пластика, средства за хигијену, месне прерадевине 29. новембра, готова јела. Хамбургер је од 29 поскупео на 52,50, а краставци у тегли од 700 гр. уместо 52,30 до данас коштају 73,20 динара.

У продавницама "Посавине" цену ће променити производи "Здравља" из Лесковца, тако да ће по најновијој нивелацији цена, шампун "Ирса" од 300 гр. коштати 117,00, а зубна паста истог производчика, у туби од 600 гр. 60,80 динара. За литру течности за судове, чији је производач "Хином" треба извршити 128,30, соне киселине 155,00 док је највећи скок у цене доживео "штирак у праху" од 400 гр. тако да уместо 28,80 кошта 126,60 динара.

Цене у "Посавини" се мењају са новим испорукама, и то увек на више. Још да вас подсетимо да су поскупели маргарини, маслаци, пиво "Јагодинске" пиваре, сиреви, али и "Фриломови" производи, цемови, мермеладе, па све до пилећег, овчијег и других врста меса.

Ова масовна поскупљења највише погађају, на сиромашније слојеве становништва, које и иначе тешко проживљава.

ТРАЖИ СЕ

Отац, Поповић Милорад – Мића, моли сина Поповић Сашу да се врати кући.

Саша је отишао од куће 21. новембра, па молимо све грађане уколико су га видели да јаве најближој станици милиције или на адресу родитеља – Маршала Тита 129, Обреновац (Кафана "СУЋЕСКА" у дворишту).

Саша је на себи имао црну јакну и фармерке. Стар је 16 година и висок око 170 сантиметара.

НОВО И ЈЕДИНСТВЕНО
У ВАШЕМ ГРАДУ

ЦЕНТАР ЗА НЕГУ ТЕЛА "ГРАЦИЈА"

Нудимо Вам следеће услуге:

- медицинске и дијететске програме мршављења под сталном лекарском контролом
- отклањање локалне гојазности и целулита савременим електро-процедурама
- затезање коже тела и лица
- општу и сегментну ручну масажу тела
- осуничавање тела у соларијуму
- депилацију екстремитета

Посетите нас и учините нешто више за своје здравље, добар изглед, угоднији осећај и самопоуздање

Радно време Центра "Грација" је од 8 до 20 часова, суботом од 8 до 15 часова.

ЦЕНТАР ЗА НЕГУ

"ГРАЦИЈА"

Обреновац

Војводе Мишића 161

тел. 871-705

Д.П. "СЛОГА"
БЕОГРАД
Ул. Јеврејска бр. 24
На локацији "Стара основна школа", Звечка
Шабачки пут, отворила је ових дана

СТОВАРИШТЕ

По најнижим ценама на тржишту, на стоваришту имамо:
– цемента 450, беомала, зидних и подних плочица, санитарне керамике и прибора, изолационог материјала, канализационих цеви и пратећих елемената, гарнитуле, држаче за алат, жицу, пластичне водоводне цеви и друго.

СТОВАРИШТЕ "СЛОГА"
ЗВЕЧКА – Шабачки пут
тел. 874-919., улица
Ивана Егедићевића бр. 16

ПРОДАЈЕ СЕ

ДВОСОБАН СТАН 61 м²
НА 1. СПРАТУ У НАСЕЉУ РОЈКОВАЦ
ИНФОРМАЦИЈЕ НА ТЕЛ. 011/871-478
ПРЕДУЗ. "CORONA TRADE" – ОБРЕНОВАЦ
Ул. Драгана Марковића 11

ИЗДАЈЕМ ЛОКАЛ У ОБРЕНОВЦУ У УЛИЦИ Вука Карадића 98
ВЛАСНИК Влада Митровић

ИЗДАЈЕМ, ПРОДАЈЕМ НОВ ПОКРЕТАН КИОСК 18 м²
ТЕЛ: 011/109-612.

Свим грађанима и радним људима општине
Обреновац честитамо Дан Републике, 29. новембар
Веће народног фронта Југославије за Обреновац

ЕКВ У ОБРЕНОВЦУ

Концерт Екатарине Велике представља право освежење за обреновачку публику после три месеца паузе од последњег рок-концерта у Обреновцу. (Вангог) Музика ЕКВ је препознатљива и има свој идентитет. Ритам, соло гитара и глас сједињени у једном извођачу (Милан), племенит звук и интелигентна решења деоница на клавијатурата (Маги), чврст ритам бубњева и баса (Марко и Рача) чине звук ЕКВ-а. Иако свако поређење "рамље", намећу се асоцијације на "могуће" узоре, по тематици која је садржана у стиховима, (а ћегде и у звуку) посебна на психологизам "TALKING HEADS" на звук ирских BAND-ова SIMPLE MINDS" и "U2" и посебно на један енглески BAND изван погона - "POLICE".

И поред свега тога кључ за разумевање музике Екатарине Велике је Београд и београдски талас од "ПАКЕТ АРАНЖМАНА" на овамо. Милан Младеновић један од родоначел-

ника београдског новог таласа још од распада "ШАРЛА АКРОБАТЕ" и разлаза са Којом "ДИСЦИПЛИНОМ" наставља да фура свој фазон. Проблеми "младог", "обичног" човека у стиховима ЕКВ имају призвук нареалног? експресије, дадаизма? Ипак стихови су певљиви лако се памте и "хватају".

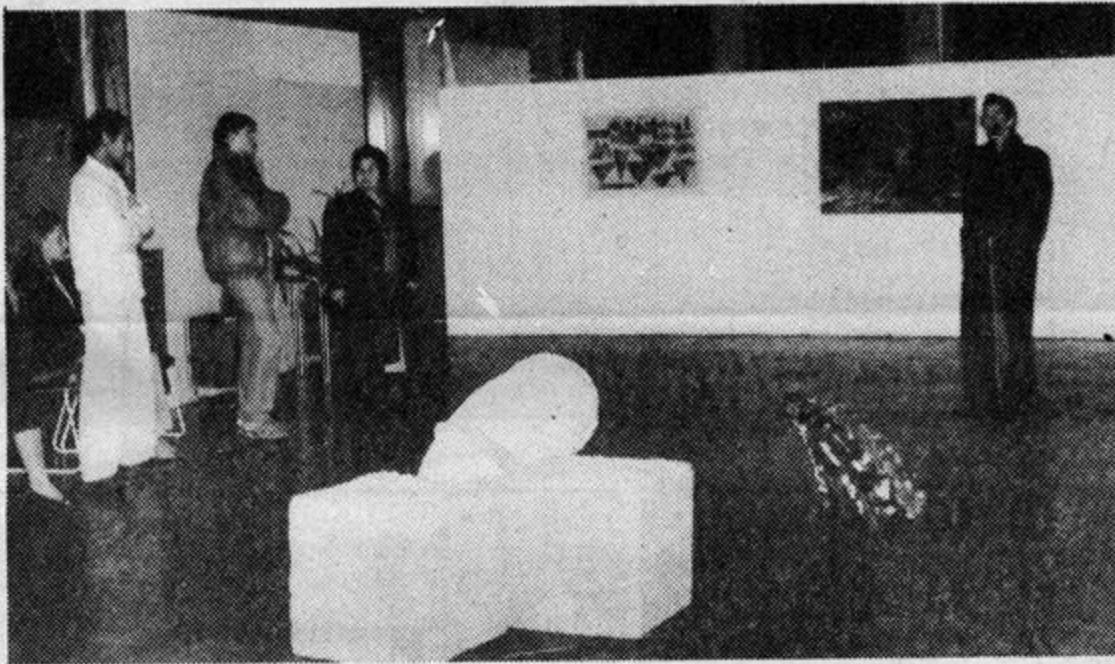
Добра свирка, професионалан наступ и солидна организација нису ублажили утисак предпремијере у односу на најављене концерте у београдском Дому Омладине, а што је

феномен наше паланке ни на небу ни на земљи. Јер све што нам дође на ноге губи чаролију попримајући арому локалног, као да добре позоришне представе, изложбе или концерти само случајно залутају до нас. И поред свега преко 400 посетилаца може бити задовољно пруженим, слушали смо хитове од "раних радова" Милана, Маги и осталих (променљивих) чланова BAND-а, па до најновијег ДУМ-ДУМ-а, заслуживши два биса.

Желько Јованов

ИЗЛОЖБЕ

ИЗЛОЖБА ГРАФИКЕ И СКУЛПТУРЕ

КОНЦЕРТИ

ВЕЧЕ МОЦАРТА

Концерт Моцартове музике у интерпретацији ансамбла музичке омладине Београда "Jeunesse musicale" одржан 21.11.1991. у Дому културе и спорта "Обреновац" привукао је за, Обреновац, значајан број љубитеља класичне музике махом, ћака и студената.

Уиграни млади музичари студенти музичке академије у Београду од којих неколико чланови светског и европског омладинског оркестра

учинили су да ово музичко вече у потпуности успе, на задовољство публике која и сама заслужује све похвале.

За ову прилику издавамо прву виолину Марију Живковић унуку још познатијих интерпретатора народне музике Радојке и Тинете и солисту тринаестогодишњег виолинисту Марка Јосифовског, који су допринели да доживимо чаролију Моцартове музике.

Изложба графике и скулптуре у галерији Дома културе представља репрезентативни избор уметничких дела са овогодишњег 32. по реду октобарског салона у Београду. Експонати су преузети из ликовног павиљона "Цвијета Зузорић" са Калимегдана. Изложбу је 22.11.1991. отворила Жана Гвозденовић као представник музеја савремене уметности у Београду. Радно време галерије ДКС од 11,00 до 13,00 и од 18,00 до 22,00 сваког дана се недеље изложба траје до 6.12.1991. Можда спој скулптуре и графике на први поглед делује као чудан, ипак уверавамо вас да ову, колективну изложбу вреди погледати.

ТРИ У ОНОМ СТАЊУ

"Три у оном стању" Јарослава Востија је комедија, commedia del' arte позоришта са теразија у режији Љубомира Мајера и извођењу глумача: Злате Петковић, Радисава Радојковића, Валентина Гершкова - Матића, Александра Хрњаковића, Вере Дедаковић, Среће Милиног и других јесте пример декамероновске иако мање ласцивне забаве за народ у традицији италијанског позоришта из 16. века.

Макар и низак, народски, хумор је здрав и доприноси да се публика орасположи заборављајући на суморну свакодневицу. Обреновчани су имали прилике да у недељу 24.11.1991. то и доживе.

Желько Јованов

ЕВЕРГРИН
УЗ СВЕЋЕ:
ресторан
Дома културе
у Обреновцу

ЗИМСКИ БАЗЕН ШКОЛА УМЕТНИЧКОГ ПЛИВАЊА

На обреновачким "Базенима" почине са радом школа уметничког пливања. Прошло је више од 20 година од како је Франц Сеница (родом из Обреновца) основао прву школу уметничког пливања у Југославији. Ту школу је похађала друга генерација тренера уметничког пливања: Милица Јевтић, Драгана Андрић, Марија Остојић. Милица тренира девојчице на базену "Ташмајдан", Драгана на Бањици а Марија почине са радом у уторак 12.11.1991. у Обреновцу. Без обзира на то што је уметничко пливање још увек релативно млад спорт у нашој земљи, Управа обреновачких "Базена" је радо прихватила идеју да код њих почне са радом оваква школа. Преузели су на себе комплетан посао око обавештавања јавности, тако да се очекује добар одзив и велика заинтересованост међу девојкама и девојчицама (од 8 до 18 година).

Пошто су девојке које је тренирао Франц Сеница биле на три ПЕП-а (првенство Европе у Пливану), тренер Марија Остојић очекује да ће се и у њеној школи нанији девојчице које су талентоване и упорне и које ће се можда појавити на Олимпијади или новом ПЕП-у. До тада она се нада да ће у девојчицама које буде тренирала бар развити љубав за уметничко пливање и жељу да буду боље. Наравно очекује и да девојке које буду тренирале редовно науче довољно да могу самостално или у групи да учествују у ревијама уметничког пливања. Ревије представљају јединствен спектакл. Ту девојке приказују фигуре које су научиле да изводе под водом и на води и то усклађују са музиком, тако да цео састав подсећа на плес на води. Изузетно су атрактивни и костими које девојке облаче за ревију као и украси за косу направљени специјално за ту прилику и то тако да поред осталог и држе понуђу. При томе се не види мала "штипаљка" за нос, урађена у боји коже, а коју девојке држе на носу да би спречиле да им вода уђе у нос.

Поред тога што је уметничко пливање изузетно леп спорт он је и врло користан и комплексан. Пливање, уопште, спада у водеће спорте када се ради о оптималном развоју свих мишића. То је посебно значајно када се ради о оптималном развоју свих мишића. То је посебно значајно када се ради о мишићима око кичме и трубушним мишићима јер се зна да велики број школске омладине пати од деформитета кичме. Поред правилног држања уметничко пливање нуди девојчицама обликовање јаке лепе фигуре. За разлику од девојака које се баве спортом (уметничким пливањем) имају све делове тела складно и сразмерно развијене. То је и због тога што уметничко пливање не обухвата само пливање, већ и балет, body building, aerobics, или све то по мало.

Једном када се девојка определи да озбиљно тренира она се појака упознаје са правилима и пропозицијама такмичења. Такмичења у уметничком пливању су организована слично такмичењима у уметничком клизању. Постоји обавезан део такмичења који девојке изводе појединачно у тачно прописаним костимима. Постоји следи слободни састав који може бити сингл, дуо или екипа. Он траје 3-5 минута, изводи се уз музiku, а један део се може извести на тлу (око 10 секунди). За слободан састав није прописан изглед костима.

Треба захвалити Францу Сеници који је донео уметничко пливање на наше тле, а који још увек тренира девојке на базену "25. Мај" и који је тренирао будућег обреновачког тренера Остојић Марију.